

Voorafgaand akkoord - Statuut van verzekeringsonderneming

November 2007

Conform artikel 11 van het koninklijk besluit van 23 augustus 2004 tot uitvoering van artikel 63, §§ 1 en 3, van de wet van 2 augustus 2002 publiceert de CBFA hier een samenvatting van een door haar behandelde aanvraag tot voorafgaand akkoord en van haar beslissing ter zake, na weglating van de nominatieve en vertrouwelijke gegevens.

Doelstelling van die aanvraag was het verkrijgen van het voorafgaand akkoord dat het contractueel aanbieden van de hieronder toegelichte financiële garantie niet zou worden gekwalificeerd als een activiteit die onder de definitie van "verzekeringsonderneming" valt waarvan sprake is in artikel 2 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen ("controlewet")¹. Indien die activiteit wel zo zou worden gekwalificeerd, zou dat voor de onderneming die de financiële zekerheid stelde (een niet-Belgische vennootschap die evenmin ressorteerde onder het recht van een land van de EER), betekenen dat zij in België een toelating diende aan te vragen.

Een internationale industriële groep ("Fabrikant") fabriceerde en verkocht civieltechnische machines. Dat materieel werd gecommmercialiseerd via een vennootschap van de Fabrikant die specifiek instond voor de marketing en de distributie van die machines ("Distributeur") door concessiehouders die in diverse landen over de hele wereld waren gevestigd, waaronder België. Die concessiehouders verkochten niet alleen het nieuwe materieel dat door de Fabrikant werd geproduceerd, maar boden hun cliënten daarnaast vaak ook 'uitgebreide contractuele garanties'. Die ruimere garanties dan de standaardgaranties van de Fabrikant werden geboden onder de verantwoordelijkheid van de concessiehouders. De concessiehouders konden, indien zij dat wensten, bij een verzekeringsonderneming een verzekeringsovereenkomst sluiten om de financiële risico's te dekken die zij liepen als gevolg van de door hen geboden uitgebreide garanties.

Met name om de aan het sluiten van die verzekeringsovereenkomsten verbonden kosten te drukken, wenste de Fabrikant dat systeem aan te passen door zijn concessiehouders de mogelijkheid te bieden om het financiële risico dat uit de door hen geboden uitgebreide garanties voortvloeide, te dekken bij de Distributeur. In voorkomend geval, zouden de concessiehouders van de Distributeur de terugbetaling verkrijgen van de kosten voor de herstellingen die zij, in het kader van die uitgebreide garanties, dienden uit te voeren voor hun cliënten wanneer een in nieuwe staat gekochte machine defect raakte als gevolg van een fabricagefout.

---

¹ Deze aanvraag werd ingediend op basis van artikel 1, § 1, 11°, van het koninklijk besluit van 23 augustus 2004.

De financiële dekking bij de Distributeur zou optioneel zijn voor de concessiehouders en hield in dat zij een bepaalde prijs dienden te betalen die, volgens de aanvraag tot voorafgaand akkoord, niet rechtstreeks in verband zou staan met de premies die de Distributeur diende te betalen ter uitvoering van de verzekeringsovereenkomsten die hij, in voorkomend geval, zelf zou hebben gesloten bij verzekeringsondernemingen om zijn eigen verbintenissen te dekken.

Het directiecomité van de CBFA heeft beslist het gevraagd voorafgaand akkoord te geven.

Met die beslissing heeft het directiecomité erkend dat, om het begrip "verzekeringsbedrijf" te definiëren waarvan sprake is in artikel 2, § 1, eerste lid, van de controlewet en dat in dat artikel zelf wordt gebruikt om het begrip "verzekeringsonderneming" te definiëren, in dit dossier mag worden verwezen naar de definitie van het begrip "verzekeringsovereenkomst" in artikel 1, A, van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst.

Tegen de achtergrond van de parlementaire voorbereiding van de voornoemde wet van 25 juni 1992 die, in de commentaar bij artikel 1, stelt dat zelfstandigheid één van de essentiële kenmerken van een verzekeringsverrichting is², heeft het directiecomité overigens geoordeeld dat de dienst die de Distributeur voornemens was aan zijn Belgische concessiehouders aan te bieden, geen verzekeringsverrichting vormde, in zoverre die dienst naast - en niet los van - de verkoop van nieuw materieel aan de concessiehouders wordt aangeboden door de Distributeur.

Verder moet worden opgemerkt dat de aanvraag tot voorafgaand akkoord ook betrekking had op de soortgelijke financiële dekking die de Distributeur aanbood voor tweedehandsmaterieel van de Fabrikant dat door de Belgische concessiehouders werd verkocht. Het directiecomité heeft, conform artikel 8, tweede lid, van het koninklijk besluit van 23 augustus 2004, beslist om daarover in dit stadium geen standpunt in te nemen, omwille van het controversiële karakter van de vraag en het ontbreken van overeenstemmende internationale referenties ter zake.

---

² Wetsontwerp op de landverzekeringsovereenkomst, Memorie van toelichting, *Parl. St.*, Kamer, gewone zitting, 1990-1991, nr. 1586/1, p. 11.